

3. Jeżeli na pytanie 2 zostanie udzielona odpowiedź, zgodnie z którą w sytuacji opisanej w pytaniu 2 zainteresowany wnioskodawca może powołać się na art. 66 ust. 1 rozporządzenia 508/2014 jako bezpośrednią podstawę prawną swojego wniosku do państwa członkowskiego o udzielenie stosownej dotacji, to czy art. 65 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽³⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem 1303/2013”) sprzeciwia się udzieleniu dotacji na opracowanie i wdrożenie planu produkcji i obrotu w sytuacji, kiedy wniosek o udzieleniu dotacji został złożony po tym, jak plan produkcji i obrotu został opracowany i wdrożony?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 149, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 354, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2013, L. 347, s. 320.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polska) w dniu 12 czerwca 2018 r. – Delfarma Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Sprawa C-387/18)

(2018/C 294/44)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Delfarma Sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo unijne, w szczególności art. 34 i art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w państwie członkowskim produktu leczniczego z importu równoległego nie może być udzielone wyłącznie z tego powodu, że produkt leczniczy będący przedmiotem importu równoległego został dopuszczony w państwie członkowskim wywozu jako odpowiednik produktu referencyjnego, tj. na podstawie skróconej dokumentacji, a w państwie członkowskim przywozu taki produkt leczniczy został dopuszczony do obrotu jako referencyjny tj. na podstawie pełnej dokumentacji, przy czym taka odmowa następuje bez badania zasadniczej tożsamości terapeutycznej obu produktów oraz bez wystąpienia organu krajowego – pomimo takiej możliwości – o dokumentację do odpowiedniego organu w państwie wywozu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 13 czerwca 2018 r. – Brussels Securities SA / État belge

(Sprawa C-389/18)

(2018/C 294/45)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brussels Securities SA

Strona przeciwna: État belge

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 dyrektywy Rady 90/43/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich ⁽¹⁾ (zastąpionej w dniu 18 stycznia 2012 r. przez dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich ⁽²⁾), w związku z innymi źródłami prawa wspólnotowego,

powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniom krajowym,

takim jak Code des impôts sur les revenus 1992 oraz królewskie rozporządzenie wykonawcze do Code des impôts sur les revenus 1992, w brzmieniu obowiązującym dla okresu podatkowego 2011,

które ustanawiają system wyłączenia (odstąpienia od opodatkowania zysków wypłaconych spółce dominującej przez spółkę zależną) zakładający, po pierwsze, że dywidendy otrzymane przez spółkę dominującą od spółki zależnej podlegają włączeniu do podstawy opodatkowania spółki dominującej, a po drugie, że 95 % kwoty wypłaconych dywidend podlega odliczeniu od tej podstawy opodatkowania tytułem dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu,

w związku z łącznym zastosowaniem, w celu określenia podstawy obliczenia podatku dochodowego od osób prawnych dla spółki dominującej,

belgijskiego systemu odliczenia od dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu oraz

- (1) zasad dotyczących innego odliczenia stanowiącego ulgę podatkową przewidzianą w tych przepisach (odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka),
- (2) prawa odliczenia salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu,
- (3) prawa przeniesienia na następne okresy podatkowe, gdy dla danego okresu podatkowego ich kwota jest wyższa niż zysk podlegający opodatkowaniu, zaliczenia nadwyżki dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu, odliczenia na kapitał wysokiego ryzyka i salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu, oraz
- (4) kolejności zaliczenia, która przewiduje, że w kolejnych latach podatkowych zaliczenie będzie prowadziło do wyczerpania opodatkowanego zysku najpierw poprzez odliczenie przeniesionego dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu, następnie poprzez odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka (którego przeniesienie możliwe jest wyłącznie „przez siedem kolejnych okresów podatkowych”) i dalej poprzez odliczenia salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu,

powoduje zmniejszenie, w wysokości całości lub części dywidend otrzymanych od spółki zależnej, straty, którą spółka dominująca mogłaby odliczyć, gdyby dywidendy zostały w całości i wprost wyłączone z zysków za okres podatkowy, w którym zostały uzyskane (skutkując zmniejszeniem podlegającego opodatkowaniu wyniku za ten okres podatkowy oraz ewentualnym zwiększeniem strat podatkowych podlegających przeniesieniu), bardziej niż gdyby dywidendy te zostały zatrzymane w zyskach i następnie podlegały zasadom zwolnienia i przenoszenia zwolnionych kwot w przypadku braku wystarczającego zysku,

to jest zmniejszenia salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu generowanych w spółce dominującej, mogącego powstać podczas okresów podatkowych następujących po okresie podatkowym, dla którego dochód podlegający ostatecznie opodatkowaniu, odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka i odliczenie salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu przewyższają kwotę zysku podlegającego opodatkowaniu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 345, s. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2018 r. – Ana María Páez Juárez / Nobel Plastiques Ibérica, S.A.

(Sprawa C-397/18)

(2018/C 294/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Barcelona